

(1926. augusztus 21., Medgyesegyháza - 1973. április 24., Szeged)

Tanár, néprajzos. Banner János a kiváló régész unokaöccse. Tanulmányait a szegedi Baross Gábor Gimnáziumban, majd a bp.-i tudományegyetemen az Eötvös Kollégium tagjaként végezte. Egy évet Bécsben töltött (1947) a Collegium Hungaricum ösztöndíjasaként. Magyar—latin-német szakos középiskolai tanári oklevelet szerzett (1949). Ezután haláláig a gyulai Erkel Ferenc Gimnázium tanáraként dolgozott. 1972 óta másodállásban a gyulai Erkel Ferenc Múzeum etnográfusi feladatait is ellátta. Eleken-lakott. Kutatási területe a Békés megyei németység (Elek, Mezőberény) népélete, anyagi és szellemi kultúrája. Nem volt gyors, elmélyülten dolgozott. Nem egyedül, hanem társsal szeretett munkálkodni. Bár nem élt élénk közéleti életet, éveken át szerkesztette az Erkel Ferenc Gimnázium Évkönyvét, kétszer az Erkel Diákünnepok titkári tisztét is betöltötte. Az Országos Pedagógiai Intézet külső munkatársaként a filmesztétika tanítási pedagógiájának a kidolgozásával bízta meg. Tagja volt a Magyar Néprajzi Társaságnak, és a Békés megyei Hazafias Népfront Honismereti-Helytörténelmi Bizottságának is. Korai halálának tragikumát fokozza, hogy kutatási, gyűjtései csak ezután értek volna be, válhattak volna egy nagyszabású német néprajzi monográfia alapjává.

Művei: A (mezőberényi) németek ünnepi szokásai, Táplálkozási hagyományok a németeknél (Mezőberényben) In.: Mezőberény története II. kötet. Szerk.: Szabó Ferenc (Mezőberény, 1973.) Mester Györggyel közösen: Eleki német gyermekdalok, mondókák és szöveges játékok (Néprajzi Közlemények XI. 1968); Farsangi néphagyományok az eleki németeknél (Ethnographia LXXIII. 1962), a Faschingsbrauchtum der Ungar-deutschen von Elek (Acta Ethnographica XV. 1966); Brauchtum der Fasten- und Osterzeit bei den Eleker Deutschen (Acta Ethnographica XVII. 1968), valamint több tanulmányuk jelent meg Neue Zeitungban is.

